

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour constitutionnelle (Belgia) — Wykładnia art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 1 lit. d) i g) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31) oraz art. 6 ust. 3 TUE — Pełna harmonizacja? — Uprawnienie państwa członkowskiego do wprowadzenia ograniczenia lub wyłączenia od obowiązku natychmiastowego poinformowania zainteresowanej osoby — Zakres wyłączenia od wspomnianego obowiązku — Włączenie działalności zawodowej prywatnych detektywów — W razie odpowiedzi przeczącej, zgodność art. 13 dyrektywy 95/46/WE z art. 6 ust. 3 TUE, w szczególności w świetle zasad równości i niedyskryminacji

Sentencja

Wykładni art. 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mają nie obowiązek, a prawo wdrożenia do swych krajowych porządków prawnych przewidzianego w tym przepisie zwolnienia lub zwolnień z obowiązku informowania osób, których dane dotyczą, o przetwarzaniu ich danych.

Czynności zawodowe prywatnych detektywów wykonywane na zlecenie organizacji zawodowej celem śledzenia naruszeń zasad wykonywania zawodu regulowanego, w niniejszym przypadku agenta nieruchomości, mieszczą się w zakresie stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 13 ust. 1 lit. d) dyrektywy 95/46.

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia z dnia 14 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Feldkirch — Austria) — Armin Maletic, Marianne Maletic przeciwko lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

(Sprawa C-478/12) (¹)

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 16 ust. 1 — Umowa wycieczki zawarta pomiędzy konsumentem mającym miejsce zamieszkania w państwie członkowskim i pośrednikiem turystycznym z siedzibą w innym państwie członkowskim — Usługodawca wykorzystywany przez pośrednika turystycznego mający siedzibę w państwie członkowskim miejsca zamieszkania konsumenta — Prawo konsumenta do wytoczenia powództwa do sądu jego miejsca zamieszkania przeciwko obydwu przedsiębiorstwom)

(2014/C 9/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Feldkirch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Armin Maletic, Marianne Maletic

Strona pozwana: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Feldkirch — Wykładnia art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja w dziedzinie umów zawieranych przez konsumentów — Umowa wycieczki zorganizowanej zawarta pomiędzy konsumentem a przedsiębiorstwem — Sytuacja, w której przedsiębiorstwo ma siedzibę w innym państwie członkowskim niż konsument i posługuje się, celem wykonania owej umowy, przedsiębiorstwem mającym siedzibę w państwie członkowskim konsumenta — Ewentualne prawo konsumenta do wytoczenia powództwa przeciwko owym dwóm przedsiębiorstwom do sądu jego miejsca zamieszkania

Sentencja

Pojęcie „drugiej strony umowy” zawarte w art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono, w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, również mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego miejsca zamieszkania konsumenta kontrahenta podmiotu gospodarczego, z którym to podmiotem gospodarczym konsument zawarł tę umowę.

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht — Niemcy) — Tefvik Isbir przeciwko DB Services GmbH

(Sprawa C-522/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Delegowanie pracowników — Dyrektywa 96/71/WE — Minimalna stawka płacy — Wyплаты ryczałtowe i wpłaty pracodawcy na poczet wieloletniego planu oszczędnościowego na rzecz jego pracowników)

(2014/C 9/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tevfik Isbir

Strona pozwana: DB Services GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesarbeitsgericht — Wykładnia art. 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. 1997 L 18, s. 1) — Obliczenie minimalnej stawki płacy — Ewentualne włączenie wpłaty pracodawcy na poczet wieloletniego planu oszczędnościowego na rzecz jego pracowników — Sytuacja, w której pracownicy nie mogą dysponować tymi kwotami przez okres kilku lat

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 tiret drugie lit. c) dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie zaliczaniu na poczet minimalnej płacy elementów wynagrodzenia, które nie modyfikują stosunku pomiędzy świadczeniem pracownika, z jednej strony, a świadczeniem wzajemnym, które uzyskuje on z tego tytułu, z drugiej strony. Do sądu odsyłającego należy jednak zweryfikowanie, czy jest tak w przypadku elementów wynagrodzenia spornych w postępowaniu głównym.

(¹) Dz.U. C 32 z 2.2.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 listopada 2013 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-547/12 P) (¹)

(Odwołanie — EFOGR — Sekcja Gwarancji — Rozliczanie rachunków agencji płatniczych niektórych państw członkowskich w zakresie wydatków finansowanych przez Fundusz — Kwoty podlegające zwrotowi przez Republikę Grecką w związku z nieodzyskaniem w przewidzianych terminach — Przeinaczenie dowodów)

(2014/C 9/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i S. Papaioannou, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 10 października 2012 r. w sprawie T-158/09 Grecja przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił częściowo skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 810 wersja ostateczna z dnia 13 lutego 2009 r. dotyczącej konsekwencji finansowych, które należy wyciągnąć w ramach rozliczenia wydatków finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), w niektórych przypadkach nieprawidłowości, jakich dopuściły się podmioty gospodarcze.

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 listopada 2013 r. — Wam Industriale SpA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-560/12 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Utworzenie przez przedsiębiorstwo stałych placówek w niektórych państwach trzecich — Pożyczki o obniżonym oprocentowaniu — Decyzja uznająca pomoc za częściowo niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Decyzja wydana w następstwie stwierdzenia nieważności przez Sąd decyzji pierwotnej dotyczącej tego samego postępowania — Wykonanie wyroku Sądu)

(2014/C 9/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wam Industriale SpA (przedstawiciele: E. Giliani i R. Bertoni, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i D. Grespan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 27 września 2012 r. w sprawie T-303/10 Wam Industriale przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/134/UE z dnia 24 marca 2010 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Włochy na rzecz Wam SpA (Dz.U. 2011, L 57, s. 29) — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Zasada proporcjonalności — Zasada dobrej administracji — Rozsądny termin